

Cuprins:

- 2** ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI 5 OCTOMBRIE 2017
- 3** EDUCAȚIA DE CALITATE PENTRU COPIII CARE
PROVIN DIN MEDII DEZAVANTAJATE
- 6** PROIECTUL ROBIN CONSOLIDAREA
COMPETENȚELOR
PENTRU A CONSTRUI INCLUZIUNEA PRINTR-O
METODOLOGIE NOUĂ DE ÎNVĂȚARE
- 8** JOBS UN PROGRAM CARE COMBINĂ
PIAȚA MUNCII ȘI EDUCAȚIA
- 9** MENTORING ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL
- 11** NOI ABORDĂRI ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE
„ABORDAREA TRANSDISCIPLINARĂ A ÎNVĂȚĂRII”
- 12** SIMPOZIONUL NAȚIONAL
„EUGEN IONESCU- PRIMA SUTĂ DE ANI”
- 13** SIMPOZION JUDEȚEAN ORGANIZAT DE
COLEGIUL ECONOMIC “P. S. AURELIAN”
15 IANUARIE 2018, LUCEAFARUL POEZIEI RO-
MANESTI
- 14** CONCURS LITERAR JUDEȚEAN DESFĂȘURAT LA
COLEGIUL ECONOMIC „PETRE S. AURELIAN”
„NU E DOAR TOAMNĂ...E UN BASM”
- 15** MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI
ÎNVĂȚĂTORUL MANAGER
- 18** STUDIU PRIVIND SENTIMENTUL MORȚII
ÎN POEZIA LUI GEORGE COȘBUC
- 20** PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT CA RELAȚIE
PREDARE- ÎNVĂȚARE- EVALUARE
- 21** COMUNICAREA INFORMALĂ DE LA NIVELUL
UNEI ORGANIZAȚII ȘCOLARE ȘI INFLUENȚA ASUPRA
PROCESULUI MANAGERIAL
- 24** JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE
- 25** EXPLOZIA STELARĂ

Caseta redacțională:

DIRECTOR
Prof Marius BĂLAȘA

COMITET ȘTIINȚIFIC
Prof Marius BĂLAȘA
Insp. Gen Ion Adrian BĂRBULETE
COLEGIUL DE REDACȚIE
prof. metodist Marilena DONCIU
prof. metodist Carolina GURALIUC
prof. metodist Felicia MAN
prof. metodist Cristina MIHUȚ
prof. metodist Maria-Mioara MITREA
documentarist Victoria PRIOTEASA

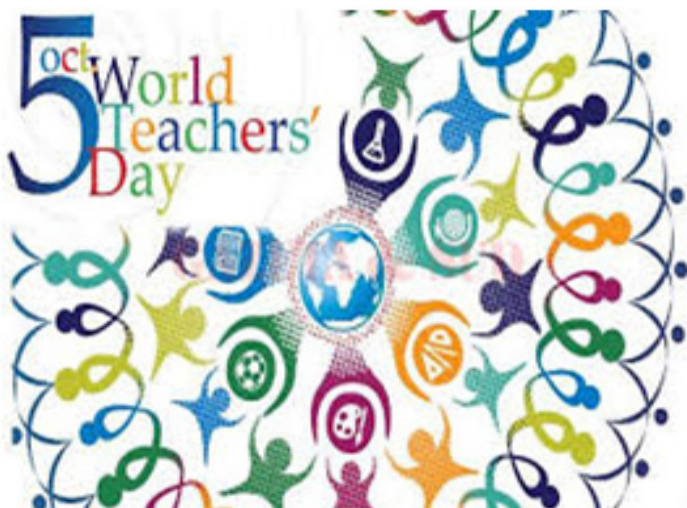
Revista #DIDACTICA a fost editată conform Regulamentului de organizare și funcționare a Casei Corpului Didactic, aprobat prin Ordinul Ministrului Educației și Cercetării Nr. 5554 din 19.10.2011.

Responsabilitatea pentru respectarea copyright-ului revine integral autorilor articolelor
#Didactica (Slatina) =

ISSN 2559 - 3218, ISSN-L 2559 - 3218

ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI

5 OCTOMBRIE 2017

Educația face parte din viața de zi cu zi a fiecărui om, de aceea ca și cadre didactice trebuie să insuflăm celor mici dragostea pentru cunoaștere, educație, autoeducație, cultivarea respectului pentru cei care oferă educația, adică dascălii, fie ei educatori, învățători sau profesori.

Cu acest prilej, Casa Corpului Didactic Olt a organizat o activitate menită să informeze asupra importanței acestei zile, să prezinte aspecte particulare ale procesului instructiv-educativ, construindu-se un dialog pe teme propuse nu doar între dascăli și elevi, ci o interacțiune adecvată între generații, o deschidere față de educație, cultura, într-un mod competent, practic și autentic.

Evenimentul ne reamintește faptul că o educație de calitate reprezintă cheia succesului în viață.

Ziua de 5 octombrie, desemnată de UNESCO drept "Ziua mondială a educației" pentru a marca semnarea "Recomandării UNESCO/OIM (Organizația Internațională a Muncii) privind statutul profesorilor" (1966). Recomandarea din 1966, alături de "Recomandarea privind învățământul superior" (1997), constituie principalul cadru de referință pentru abordarea drepturilor și responsabilităților cadrelor didactice la scară globală așa cum arată și site-ul en.unesco.org.

Elevii clasei a V-a B de la Școala Gimnazială "Vlaicu Vodă" Slatina au aflat semnificația zilei de 5 octombrie – Ziua Mondială a Educației la Casa Corpului Didactic Olt, sub îndrumarea doamnei profesor metodist Mitrea Maria Mioara. *Trebuie să-i prețuim pe profesori și să-i respectăm* – a fost concluzia participanților.

EDUCAȚIA DE CALITATE PENTRU COPIII CARE PROVİN DIN MEDII DEZAVANTAJATE

- » **program de formare profesională continuă**
- » **categoria 2.b)**
- » **100 de ore**
- » **25 de credite profesionale transferabile acreditat prin O.M.E.N. 5670/18.12.2017**

„Educația de calitate pentru copiii care provin din medii dezavantajate” este un program de dezvoltare profesională în concordanță cu politicile și strategiile ministerului educației, conform art. 244 alin. (5) lit. e) și f) din Legea nr. 1/2011, care își dorește dezvoltarea și extinderea competențelor transversale privind interacțiunea și comunicarea cu mediul social și cu mediul pedagogic, asumarea de responsabilități privind organizarea, conducerea și îmbunătățirea performanței strategice a grupurilor profesionale, autocontrolul și analiza reflexivă a propriei activități și altele.

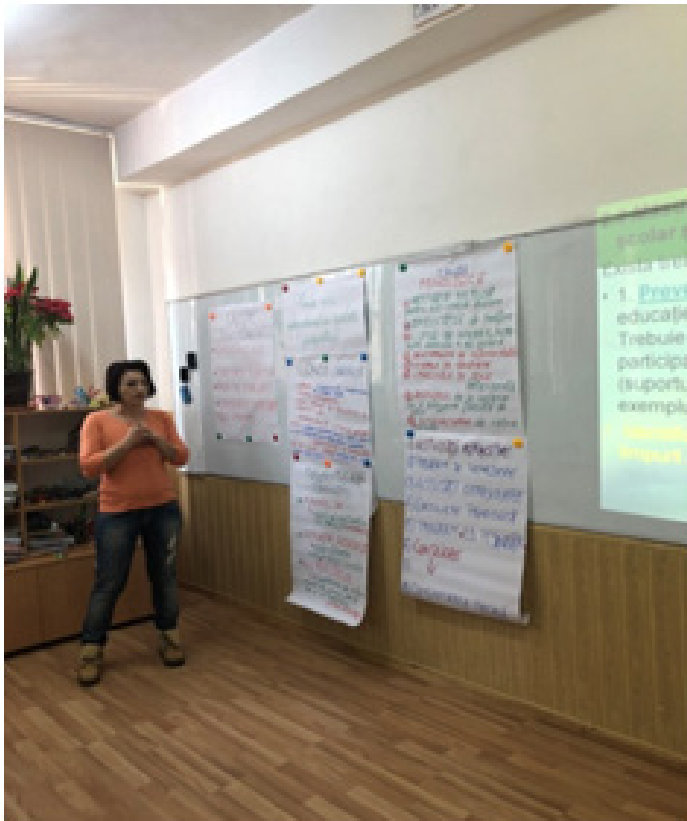
Programul a fost propus pentru acreditare de către Casa Corpului Didactic Olt după ce s-a realizat o cercetare a nevoilor de formare la nivelul județului Olt.

Investigația noastră și-a propus identificarea nevoilor de formare profesională a cadrelor didactice care lucrează cu elevi care provin din medii dezavantajate, aflați în situație de risc de abandon școlar și/sau de părăsire timpurie a școlii și fundamentarea direcțiilor de acțiune în vederea realizării unor programe formare care determine îmbunătățirea calității educației acestor copii, a integrării lor școlare și sociale.

Concluziile care s-au evidențiat imediat au fost că romii sunt cei mai expuși, în mod special expuși sărăciei educaționale, puțini dintre copiii acestei minorități au acces la educație de calitate.

Se estimează că în jur de 27 % dintre copiii romi primesc educație în școli segregate de facto.

De asemenea, se mențin decalajele uriașe dintre rural și urban:

În anul școlar 2014-2015, 81,8 % din copiii din mediul rural în vârstă de 3- 5/6 ani erau înscriși în învățământul preșcolar în comparație cu 97,7 % în mediul urban;

- Rata brută de înscriere în învățământul primar și gimnazial a fost de 80,4 % (100,4 % în mediul urban) (Ministerul Educației 2015);
- În 2015, rata de părăsire școlară timpurie a fost de 27,8 % în mediul rural față de 19,3 % în orașele și zonele suburbane și 5,9 % în orașe mari;
- Ratele de abandon școlar în învățământul primar și gimnazial sunt semnificativ mai mari pentru copiii din mediul rural, ceea ce conduce la o participare scăzută la învățământul liceal și, prin urmare, la rate mai mici de participare la învățământul terțiar;
- Calitatea educației în mediul rural este subminată de dificultatea de a atrage cadre didactice de înaltă calificare, de o infrastructură școlară neadecvată și de situații familiale dificile;
- În mediul rural există mai puține cadre didactice calificate angajate cu normă întreagă decât în mediul urban, astfel încât școlile au fost nevoite să angajeze un număr mare de cadre

didactice slab calificate, cu fracțiune de normă, care fac naveta (Banca Mondială 2014). Datele statistice sunt îngrijorătoare și reclamă angajarea unor măsuri care să conducă la scăderea ratei abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii. Printre aceste acțiuni se numără și pregătirea cadrelor didactice pentru a lucra cu copiii din medii dezavantajate, pregătire care nu se regăsește în formarea inițială a acestora și trebuie preluată de formarea profesională continuă. Cercetarea efectuată cu privire la identificarea nevoilor de formare reflectă nevoia stringentă de formare a cadrelor didactice privind problematica educației copiilor din medii dezavantajate.

Modulele/temele propuse în programul de formare vin în sprijinul activității curente a cadrelor didactice prin conținuturile teoretice și aplicațiile care au rolul de a crește competențele de adaptare a predării - învățării - evaluării și a activităților extrașcolare diversității nevoilor elevilor noștri, astfel:

1. Medii dezavantajate și nevoile copiilor care provin din aceste medii;
2. Riscul de abandon școlar și/sau părăsire timpurie a școlii;
3. Cunoaștere și educație interculturală;
4. Educația nonformală - suport pentru cadrele didactice în integrarea copiilor proveniți din medii dezavantajate, inclusiv a celor cu risc de abandon școlar și/sau de părăsire timpurie a școlii.

Scopul programului de formare îl reprezintă îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice de a oferi o educație de calitate copiilor care provin din mediile dezavantajate prin adaptarea predării - învățării - evaluării și a activităților extrașcolare la diversitatea nevoilor identificate ale elevilor.

Pentru a se evita deplasarea la distanțe foarte mari a cadrelor didactice programul a fost acreditat pentru mai multe locații de formare: Casa Corpului Didactic Olt, Școala Gimnazială „Vlaicu Vodă” Slatina, Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu” Caracal și Colegiul Național „A. I. Cuza” Corabia.

În această perioadă finalizează formarea 4 grupe, 2 la Slatina și 2 la Corabia și alte 5 grupe parcurg programul de formare.

„Atmosfera antrenantă creată de formatori, care au fost parteneri și facilitatori ai învățării noastre, precum și conținutul și metodele de

lucru folosite au făcut ca acest curs să fie eficient și instructiv. Obiectivitatea, diversitatea, modernitatea metodelor utilizate au fost exemple ușor de aplicat. Cursul și-a atins scopul prin abordarea unor teme noi, de actualitate, prin sistematizarea și structurarea optimă a informațiilor, îmbinarea armonioasă a activităților teoretice cu cele practice.” (Nadia - Sorina GROZĂVESCU - Școala Gimnazială „Gheorghe Magheru” Caracal)

„Un curs extrem de agreabil, interesant, util și diferit. Tema cursului a reprezentat factorul care m-a determinat să particip, este de actualitate și reprezintă o problemă tot mai des întâlnită. ...Aportul formatorilor a făcut din programul de formare o adevărată plăcere. Tonul a fost cordial, colucrativ, ce a îndemnat la gândire, la implicare și la trecerea de bariere în comunicare. S-a pus accentul pe colaborare, ingeniozitate, încurajare și deschidere. Materialele folosite au fost diverse și excelent integrate, atât din punct de vedere temporal, cât și al impactului obținut.

... În cadrul acestui curs m-am simțit valorizată. Am simțit că fac parte dintr-o echipă unde pot greși, unde îmi pot spune liber și oportun părerile, unde pot să mă dezvolt și să contribuie la dezvoltarea celorlalți”. (Camelia - Dana ZAMFIRESCU - Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu” Caracal)

„Cursul Educația de calitate pentru copiii din medii dezavantajate la care am participat a fost unul modern, util (în colectivul de elevi am doi copii romi și unul cu cerințe speciale), excelent organizat și desfășurat. Activitățile au fost intense și consistente, variate și interactive, partea teoretică fiind ingenios alternată cu aplicațiile practice.

Felicit organizatorul, Casa Corpului Didactic Olt, formatorii și colegii pentru foarte buna calitate a activităților de formare, pentru implicarea activă și atmosfera creată!”

(Marina - Violeta BRÎNZAN - Școala Gimnazială „Gheorghe Magheru” Caracal)

Consolidarea competențelor pentru a construi incluziunea printr-o metodologie nouă de învățare

Eugenia-Ioana VLAD, Școala Gimnazială „George Poboran” Slatina
Valeria DIACONU, Colegiul Tehnic „Alexe Marin” Slatina

Fundația Terre des hommes România a elaborat un proiect numit Reinforcing Competences to Build Inclusion through a New learning methodology (ROBIN). Scopul principal al proiectului a fost de a dezvolta o metodologie de învățare inovatoare, care va consolida capacitățile personale și sociale ale educatorilor pentru o integrare socială a copiilor care migrează, în prezent înscriși în programele A doua șansă.

Prin intermediul acestui proiect, educatorii și-au consolidat competențele necesare pentru a oferi un spațiu de educație în care copiii pot descoperi și dezvolta propriile pasiuni/ preocupări de interes și să se re-angajeze pe calea construirii proiectelor lor de viață, reducând astfel nivelul părăsirii timpurii din acest sistem școlar, și prin urmare, împiedicând pe cei într-o situație de migrație să se afle în risc de excludere.

Acest proiect a fost realizat la nivel transnațional (cu parteneri din Austria, Spania, Italia și Bulgaria) deoarece fenomenul copiilor care migrează este larg răspândit la nivel european, cu o mulțime

de similitudini în ceea ce privește părăsirea timpurie a școlii și nevoia de înscriere în programele A doua șansă.

Proiectul a început prin analiza metodologiilor de învățare existente în cele 5 țări, utilizate de educatorii din programele A doua șansă prin intermediul unei cercetări inițiale a informațiilor existente și interviuri cu experți. Apoi, o analiză a nevoilor grupului țintă care s-a făcut prin organizarea în fiecare țară a unui focus grup cu educatori și, de asemenea, consultarea acestora prin intermediul unui sondaj online. În județul Olt, Casa Corpului Didactic Olt a facilitat cursul Consolidarea competențelor pentru a construi incluziunea printr-o metodologie nouă de învățare, la care au participat un număr de 25 cadre didactice, atât din mediul urban, cât și din mediul rural, formatori au fost Alina Dumitru și Cristina Vlădescu. Participarea profesorilor din județul Olt la acest curs stimulează schimbul de bune practici între cadrele didactice din țările europene și dezvoltă metode de formare integrate care se

PROIECTUL ROBIN

concentrează asupra învățării și îndrumării prin intermediul activităților psiho-sociale. Rezultatele cercetării vor pune bazele dezvoltării metodologiei de învățare pentru cadrele didactice, bazată pe strategii incluzive de predare care se adresează nevoilor studenților dintr-o varietate de medii (în special migranți, cu diferențe culturale), de stiluri de învățare, și de abilități, prin care elevii să se simtă apreciați în mod egal.

Proiectul ROBIN – Consolidarea competențelor pentru a construi incluziunea printr-o metodologie nouă de învățare (2015-1-RO01-KA204-015001) a fost implementat din noiembrie 2015 până în octombrie 2017 și a fost finanțat parțial de Comisia Europeană prin Programul Erasmus Plus (KA2 Parteneriate strategice).

Ca rezultat, nu numai proiectul a devenit mai vizibil, dar a și adus în atenție vulnerabilitatea copiilor afectați de migrație și necesitatea de a folosi mijloacele adecvate pentru a asigura

incluziunea socială a acestora, începând cu accesul adecvat la o educație incluzivă.

JOBS

un program care
combină piața muncii
și educația

| Cristina MIHUȚ – C.C.D. Olt

În noiembrie 2018, Casa Corpului Didactic Olt în parteneriat cu C.N.D.I.P.T. – Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, organizat la Slatina, programul de formare "JOBS – Formarea pentru orientare și consiliere în carieră a elevilor". Programul de formare desfășurat în sistem blendedlearning, aprobat prin Ordinul MEN nr.4586/09.08.2017 s-a adresat cadrelor didactice care predau în învățământul gimnazial.

Acest program de formare este rezultatul colaborării dintre Guvernul României și Consiliul Elvețian privind implementarea Programului de cooperare elvețiano-român vizând reducerea disparităților economice și sociale în cadrul Uniunii Europene extinse, semnat în septembrie 2010 și a Acordului de cooperare între Universitatea Pedagogică din Zurich, Centrul Internațional de proiecte în domeniul educației și Ministerul Educației din România, semnat în 2013 pentru implementarea proiectului "JOBS – JOB orientation – training in business and schools". În cadrul acestui proiect a fost elaborat programul de formare "JOBS – Formarea pentru orientare și consiliere în carieră a elevilor".

Proiectul urmărește de asemeni, introducerea elementelor JOBS în curriculum pentru învățământul gimnazial, la disciplinele Consiliere și dezvoltare personală, Educație tehnologică, precum și în curriculumul pentru învățământul profesional, la disciplina Consiliere și orientare.

Participarea cadrelor didactice la acest program de formare a oferit prilejul de a experimenta o altă manieră de abordarea a orei de dirigenție prin aplicarea strategiilor propuse de JOBS și

utilizarea mijloacelor didactice disponibile online. Programul JOBS nu face altceva decât să promoveze implementarea într-o manieră creativă a strategiilor didactice, punând însă accentul pe nevoile și interesele elevilor, pe valorizarea cunoștințelor și competențelor acestora. Prin implementarea JOBS la școală se urmărește orientarea în carieră a elevilor încă de la o vârstă mică, aceștia vor fi pregătiți să își aleagă viitoarea carieră, vor primi informații despre oportunitățile profesionale, vor dobândi abilități de viață utile pentru orice carieră.

Informații: <http://www.jobsproject.ro/ro/>

MENTORING

ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

| Prof. metodist Mitrea Mioara

În anul școlar 2017-2018, Casa Corpului Didactic Olt a acreditat programul de formare Mentoring în procesul educațional. Necesitatea programului de mentorat a fost generată de nevoia permanentă de perfecționare a cadrelor didactice, de formarea de noi competențe, de adaptarea acestora la situații concrete de a oferi un model viabil celor care debutează în activitatea didactică, care au nevoie de “traducerea” noțiunilor teoretice dobândite în anii de studiu și conversia lor în practica la catedră. Arta de a te face înțeles, de a transmite și altora (în special copiilor) conținuturile didactice poate fi descifrată doar alături de un bun mentor, capabil să-l facă pe “protejatul” său să fie la rândul lui un mentor pentru generațiile de care va fi responsabil (clase de elevi, viitori stagiați). Profesor debutant, stagiar sau cadru didactic cu experiență, fiecare are nevoie să cunoască regulamentul intern de funcționare al unității școlare unde activează, procedurile specifice școlii, valorile educaționale și morale pe care școala le promovează, are nevoie a i se clădi sentimentul de apartenență la colectivul în cadrul căruia lucrează, sentimentul că este apreciat ca persoană, că activitatea sa didactică este recunoscută și valorizată, că ideile și inițiativele sale au impact, prin urmare are nevoie de un mentor.

Pornind de la rezultatele analizei de nevoi, am convertit o serie de elemente relevate de către participanți, în sugestii de elaborare curriculară a cursului sau în sugestii metodologice eficiente în abordarea tematicii propuse. Astfel, s-a ajuns la concluzia că profesorii au, pe

lângă pregătirea în specialitate și o puternică motivație privind participarea la programe de formare alternativă care să furnizeze competențele necesare atingerii standardelor de performanță în învățământul preuniversitar. La nivelul profesorilor care nu au dobândit încă definitivatul sau gradele didactice putem desprinde probleme comune identificate: îndrumare și consiliere permanentă în teme legate de proiectarea activității, managementul activității didactice, schimb de experiență cu profesorii mentori, formarea și instruirea prin cursuri. Formarea inițială a cadrelor didactice nu asigură o pregătire metodică și socio-profesională necesară unei integrări eficiente în cariera didactică. Această situație generează dificultăți în toate fazele de exercitare a profesiei didactice: proiectare/întocmire de documente, managementul clasei, predare, evaluare. Beneficiile interacțiunii cu profesorul mentor sunt: optimizarea activității profesorului prin supervizare, remedierea deficiențelor în procesul de predare – evaluare-comunicare, îmbunătățirea relațiilor la nivelul organizației. Activitățile profesorului mentor pentru sprijinul cadrelor didactice debutante sau care nu au obținut, încă, gradele didactice: consiliere, îndrumare metodică, activități didactice în cooperare, evaluează progresul cadrelor didactice asistate în planul competențelor profesionale, prin raportare la anumite standarde. Îndrumarea cadrelor didactice aflate la început de carieră precum și a celor care sunt înscrise la gradele didactice se realizează de către cadre didactice cu experiență, care îndeplinesc

rolul de profesori mentori. Profesorul mentor stabilește o relație profesională cu cadrul didactic și colaborează cu toți factorii implicați în asistarea acestuia. Astfel se conturează nevoia de cursuri acreditate în domeniul abilitării profesorilor mentori din învățământul preuniversitar.

și evaluării cu un grad ridicat de profesionalism și pentru asigurarea standardelor de performanță în învățământul preuniversitar.

Scopul programului Mentoring în procesul de educație este dezvoltarea abilităților cadrelor didactice în vederea coordonării eficiente a activităților de mentorat.

OBIECTIVELE GENERALE sunt consolidarea corpului de profesioniști activi în zona de mentorat la înalte standarde de calitate, dezvoltarea unor competențe specifice, asociate statutului profesorului mentor, consolidarea de competențe transversale utile pentru exercitarea cu flexibilitate a activităților de mentorat școlar în contexte cu profil diferit.

Programul "MENTORING ÎN PROCESUL DE EDUCAȚIE" își propune de asemenea să contribuie la îmbogățirea și restructurarea repertoriului de competențe ce configurează profilul de personalitate al dascălului contemporan, pentru realizarea unui învățământ de calitate în concordanță cu principalele perspective și tendințe înregistrate la nivel european, în domeniul sistemului de educație - formare a cadrelor didactice și politica în domeniul educației a guvernului României.

Programul răspunde rigorilor reformei din educația românească și necesităților de formare continuă privind inspecția școlară și comunicarea didactică. Se dorește realizarea obiectivelor fundamentale ale educației și învățământului românesc vizând:

- accesul egal și sporit la educație;
- calitatea ridicată a educației și pregătirea societății bazate pe cunoaștere;
- transformarea educației în resursă de bază a modernizării României;
- considerarea investiției în capitalul uman ca investiția cea mai profitabilă pe termen lung;
- combinarea eficientă a educației de elită cu educația generală;
- compatibilizarea europeană și scoaterea învățământului românesc din izolarea din ultimii ani;
- dezvoltarea instituțională a educației permanente.

Pentru realizarea acestor obiective activitățile din cadrul programului sunt axate pe dezvoltarea competențelor vizate de program.

Mentoring în procesul de educație este un program de dezvoltare profesională în concordanță cu politicile și strategiile Ministerului Educației Naționale Cercetării Științifice, conform art. 244 alin. (5) lit. e) și f) din Legea educației naționale nr. 1/2011 – conform O.M.E.C.T.S. nr. 5564/2011 în cadrul căruia se urmărește dezvoltarea și extinderea competențelor transversale privind interacțiunea și comunicarea cu mediul social și cu mediul pedagogic, asumarea de responsabilități privind organizarea, conducerea și îmbunătățirea performanței strategice a grupurilor profesionale, autocontrolul și analiza reflexivă a propriei activități, aplicarea normelor și valorilor de etică profesională pentru luarea deciziilor și realizarea independentă sau în grup a unor sarcini/obiective complexe la locul de muncă, planificarea și organizarea resurselor umane în cadrul unui grup sau a unei organizații, în condiții de conștientizare a responsabilității pentru rezultatele profesionale și asumarea nevoii de formare continuă pentru a crea premisele de progres în carieră.

Noi abordări în procesul de învățare

ABORDAREA TRANSDISCIPLINARĂ A ÎNVĂȚĂRII

Curs de formare cuprins în oferta Casei Corpului Didactic Olt

Raluca URZICEANU

Școala Gimnazială „Constantin Brâncoveanu” Slatina

STRATEGII DIDACTICE ÎN ABORDAREA TRANSDISCIPLINARĂ

Orientându-se după principiile învățământului european, învățământul românesc se raportează însă la tradițiile școlii autohtone, oferindu-i unitate în diversitate.

Cursul își dorește a aduce o contribuție esențială la realizarea educației multilaterale a elevilor, susținând cultivarea gândirii, a orizontului intelectual și cultural al acestora, la formarea concepției despre lume și viață, prin oferirea câtorva exemple de activități didactice moderne, active, inter și transdisciplinare.

Este structurat pe următoarele module:

- strategii didactice în abordarea inter, pluri și transdisciplinară
- competențe cheie formate prin abordarea transdisciplinară
- învățarea raportată la rezultate

Obiectivele urmărite sunt următoarele:

- dezvoltarea competențelor profesionale prin dobândirea/actualizarea cunoștințelor de proiectare și organizare a activităților didactice inter- și transdisciplinare;
- dezvoltarea competențelor aparținând tehnologiei informației și comunicației în vederea elaborării unor proiectări didactice moderne, inter- și transdisciplinare;

- creșterea calității procesului instructiv/educativ, prin abordarea actului educativ din perspectiva interdisciplinarității, transdisciplinarității și a predării în echipă;
- utilizarea tehnologiilor informației și comunicației în cadrul procesului instructiv educativ.

Ca exemple de teme și activități abordate în cadrul cursului pot fi amintite:

- Dați exemplul de o temă tratată monodisciplinar la disciplina dumneavoastră și explicați, pe scurt, cum o abordați.
- Dați exemplul de o temă tratată pluridisciplinar, care să conțină disciplina pe care o predați.
- Dați exemplul de o temă tratată interdisciplinar la disciplina dumneavoastră și explicați, pe scurt, cum o abordați.
- Dați exemplul de o temă tratată transdisciplinar la disciplina dumneavoastră și explicați, pe scurt, cum o abordați.

Simpozionul Național „EUGEN IONESCU- PRIMA SUTĂ DE ANI”

Prof. Andrei Emilia

Școala Gimnazială „Eugen Ionescu” Slatina

Simpozionul Național „Eugen Ionescu- Prima sută de ani” se înscrie în seria manifestărilor culturale dedicate Zilei Mondiale a Teatrului, sărbătorită în fiecare an la 27 martie, fiind totodată și un omagiu adus unuia dintre cei mai mari dramaturgi din literatura universală, Eugen Ionescu, a cărui trecere în neființă s-a petrecut pe 28 martie 1994.

Simpozionul Național „Eugen Ionescu- Prima sută de ani” este organizat de Școala Gimnazială „Eugen Ionescu” în parteneriat cu instituții cultural-educative din județul Olt: Casa Corpului Didactic Olt, Societatea Culturală „Eugen Ionescu” Slatina, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale și Cultural Olt, Biblioteca Județeană Olt „Ion Minulescu”, Muzeul Județean Olt, Club Soroptimist Internațional Slatina.

A noua ediție a acestui simpozion va avea loc pe 26 martie 2018 la Slatina și este înscris în Calendarul Activităților Culturale și Metodice al Casei Corpului Didactic Olt pentru anul școlar 2017-2018

Simpozionul cuprinde două secțiuni de comunicări științifice pentru cadrele didactice și publicul adult

- Viața și opera lui Eugen Ionescu
- Teatrul în școala românească (metode și tehnici de promovare a teatrului ca activitate extrașcolară)

și o activitate de tip Workshop pentru elevi pe tema importanței teatrului în formarea tinerei generații.

Comunicările științifice pot fi redactate în limbile română, franceză sau engleză și se vor regăsi în revista simpozionului, revistă înregistrată cu ISSN la Biblioteca Națională a României. O comunicare științifică poate avea unul sau doi autori. Toți participanții înscriși la simpozion vor primi o diplomă și revista simpozionului.

Beneficiind de o mediatizare largă din partea IȘJ Olt și CCD Olt, simpozionul s-a bucurat de interesul cadrelor didactice din toate regiunile țării, conferindu-i, pe drept cuvânt, caracterul național. La ediția a VIII-a din martie 2017 s-au înscris 74 de cadre didactice din zece județe: Olt, Dolj, Argeș, Vâlcea, Gorj, Teleorman, Alba, Buzău, Timiș, Bistrița-Năsăud. Ne exprimăm dorința ca și ediția 2018 să fie una de succes la care să participe cât mai multe cadre didactice cu lucrări, precum și publicul pasionat de teatru și interesat de opera dramaturgului Eugen Ionescu.

SIMPOZION JUDEȚEAN organizat de
COLEGIUL ECONOMIC "P. S. AURELIAN"
15 ianuarie 2018

LUCEAFĂRUL POEZIEI ROMÂNEȘTI

*"Astfel se stinse în al optulea lustru de viața cel
mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vre-
data, poate, pamântul românesc. Ape vor seca
în albie, și peste locul îngropării sale va rasari
padure sau cetate, și câte o stea va vesteji pe
cer în departari, până când acest pamânt
sa-si strângă toate sevele și sa le ridice în teava
subtire a altui crin de taria parfumurilor sale."*
George Călinescu

Coordonatori:

Director DUMITRA MIRELA
Director adj. URDEȘ JENICA
Director adj. MATEI MARIANA
Consilier educativ DOROBANȚU IOANA
PROF.
GEAMĂNU MARIANA DUMITRA

Organizatori:

Prof. Geamănu Mariana
Prof. Gheorghe Cornelia
Prof. Stănoiu Clara

Invitați:

Inspector activități educative Luminița Floricel
Inspector limba română Torbă Mihaela
Prof. metodist C.C.D. Olt Felicia Man

Realizatori:

Prof. Geamănu Mariana
Prof. Gheorghe Cornelia,
Prof. Stănoiu Clara,
Prof. Nicolescu Sorina,
Prof. Pirnă Anca,
Prof. Voicu Nadia,
Prof. Nicu Oana,

Bibliotecar Măgureanu Georgeta și
Bibliotecar Dumitrana Gabriela și
Ștefan Marcela
PROGRAM

1. Cuvânt de deschidere a activității
Director Dumitru Mirela și Prof. Prof. Geamănu
Mariana

2. Grup de elevi de la clasele a XII-a G, a XI-a
I, a X-a B, a IX-a G care recită versuri emine-
sciene

3. Recitarea unor poezii în franceză și engleză:
L'astre du soir (Luceafărul) - Buzurin Luminița
Au long des peupliers (Pe lângă plopii fără soț)
- Savu Cătălina Si (Dacă)-Preda Alice
Clasa a X-a C
And if (Și dacă)-Ștefania Furnigă, clasa a IX-a
G

Drowsy birds (Somnoroase păsărele)-Cochințu
Marin Iulian IX C

Petits Oiseaux- Chitonu Georgiana,
clasa a XI-a F

Si(Dacă)-Caluschi Luiza, clasa a XI-a F
4. Prezentări PPT –„M. Eminescu –Luceafărul poeziei românești”
Călınoaia Ileana, clasa a X-a F,
”M. Eminescu -Viața și activitatea literară” Bibliotecar Dumitrana Gabriela
5. Interpretarea unor cântece pe versuri eminesciene: Țanu Andrada(XII G) , Caluschi Luiza (XI F), Arghir Liliana și Popescu Aida (IX P A)

6. Expoziție de carte
Bibliotecar Măgureanu Georgeta
7. Sesiune de referate și comunicări pentru profesori

CONCURS LITERAR JUDEȚEAN DESFĂȘURAT LA COLEGIUL ECONOMIC „PETRE S. AURELIAN „NU E DOAR TOAMNĂ...E UN BASM”

Prima ediție a Concursului Literar Județean „Nu e doar toamnă...e un basm” s-a desfășurat sâmbătă, 25 noiembrie 2017, la Colegiul Economic „Petre S. Aurelian”.

Coordonatorii acestui concurs au fost Dumitrescu Daniela, Matei Mariana, Predeanu Carmen, Diaconescu Florina, iar colaboratorii Vlădescu Cristiana, Ruscu Ileana, Mitrea Mioara, Bulacu Khrista-Ștefania, Lutic Claudia, Bărbulescu Petria-Steluța.

Scopul proiectului a fost antrenarea elevilor în activități directe și variate ce duc la formarea și afirmarea personalității creatoare, iar obiectivele: afirmarea, cunoașterea și stimularea potențialului artistic, literar și de interpretare scenică al elevilor din învățământul liceal, cultivarea sensibilității artistice a elevilor, promovarea creativității și originalității în demersul didactic, populariza-

rea experienței cadrelor didactice participante. Concursul a fost structurat pe două secțiuni (în limba română/limba engleză/limba franceză; liceu/ nivel I –IX-X, nivel II – XI-XII): Secțiunea I – Creație literară - versuri și proză, Eseuri, Referate – TEMA –EMOȚIE DE TOAMNĂ și Secțiunea II - Prezentări Power Point –TOAMNA - sursă de inspirație pentru scriitorii autohtoni. Colegiul Economic “Petre S. Aurelian” a asigurat cadrelor didactice mijloacele necesare organizării și desfășurării concursului. Juriul a fost format din

S-au acordat diplome pentru locurile I, II, III, mențiuni, diplome de participare și adeverințe de participare cadrelor didactice îndrumătoare, diplome profesorilor organizatori și profesorilor colaboratori, diplome membrilor juriului. Jurizarea s-a realizat

diferențiat pe categorii de vârstă (liceal nivel I -IX- X, nivel II -XI- XII) și secțiuni. Criteriile de evaluare pentru secțiunea Creație literară au fost: profunzimea și complexitatea mesajului transmis prin poezie/proză; calitatea exprimării literare (utilizarea elementelor stilistice, a celor prozodice etc.); utilizarea limbii literare (stil și vocabular adecvat, nuanțarea exprimării etc.) iar pentru secțiunea Prezentări PowerPoint - originalitatea materialului prezentat: melodie, design, efecte.

La concurs au participat cadre didactice și elevi de la următoarele licee din județ: Liceul cu Program Sportiv, Colegiul Național Ion Minulescu, Colegiul Tehnic Alexe Marin, Colegiul Metalurgic Slatina, Colegiul Economic Petre S. Aurelian, Colegiul Tehnic Balș.

MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI

ÎNVĂȚĂTORUL MANAGER

Școala Gimnazială Vădăstrița
Prof. înv. primar CLEȘCU VALERIA

ARGUMENT

Pentru succesul muncii didactice, dincolo de cunoștințele științifice și metodice, mai trebuie și altceva cunoscut și stăpânit.

Activitatea unui cadru didactic, „calitățile sale și erorile pedagogice pe care le comite nu pot fi analizate și apreciate decât ca elemente ale unui ansamblu în care intervin factori foarte diferiți: clasa cu care lucrează, condițiile sociale și materiale și, mai ales, interacțiunile psihosociale, cu colectivul clasei ori cu cel de părinți, precum și relațiile cu colegii săi, cu direcțiunea și administrația” (H. Halpert, „Padagogische Didaktik”, Andreas Verlag, Munchen, 1993).

În sistemul social de educație și învățământ, învățătorul trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relații de cooperare cu părinții acestora și cu alți factori interesați ai societății. El nu educă numai la catedră sau în clasă, ci, prin fiecare contact cu copiii și părinții, desfășoară o muncă de creștere și dezvoltare, de conducere și direcționare. Activitatea lui se desfășoară în fața unor individualități psihice umane în formare. De aici derivă necesitatea unei maxime responsabilități în ce privește comportamentele și intervențiile sale. Aceasta este deci perspectiva care îi conferă învățătorului o poziție oarecum specială, unică.

Învățătorul își manifestă comportamentul pedagogic în atitudini complexe și variate, în funcție de acțiunea educativă în care este angajat. În procesul instructiv-educativ, învățătorul constituie figura centrală pentru elevi, poziția primordială în clasă dobândind-o acesta, chiar dacă pe măsura organizării activității școlare elevii primesc noi statute. Influența educativă exercitată de cadrul didactic, stabilită în funcție de normele pedagogice și reglementările școlare, implică un raport educator - clasă și un tip specific de comportament al acestuia. Statutul învățătorului de reprezentant al științei, de mediator în constituirea relației elev - știință, de agent al acțiunilor educative cu caracter formativ și informativ nu

mai este suficient pentru a asigura eficiența acțiunilor pedagogice.

Pe cale de consecință, se desprind următoarele comportamente fundamentale ale cadrului didactic / învățătorului manager în activitatea instructiv-educativă cu clasa de elevi:

- Planifică activitățile cu caracter instructiv și educativ, determină sarcinile și obiectivele pe variate niveluri, își structurează conținuturile esențiale și alcătuiește orarul clasei etc. (planificarea nu se referă, cu necesitate, la alcătuirea unor documente scrise, cum ar fi planificarea calendaristică, ci ea regăsește obiectivele prioritare ale etapei, resursele necesare atingerii obiectivelor, principalele acțiuni de întreprins). Câteva elemente esențiale ale planificării sunt legate de stabilirea operațională a obiectivelor, analiza detaliată a resurselor educaționale și manageriale, precizarea activităților ce se vor organiza pentru realizarea obiectivelor - stabilirea și eșalonarea în timp a responsabilităților pentru cadrul didactic, dar și pentru elevi (termene precise);
- Organizează activitățile clasei, fixează programul muncii instructiv-educative, structurile și formele de organizare, determină climatul și mediul pedagogic (nevoia organizării și reorganizării este determinată de permanența schimbărilor care au loc în procesul de învățământ – din punct de vedere managerial, organizarea poate fi descrisă ca un ansamblu de acțiuni menite să valorifice optim mijloacele umane și materiale ale clasei de elevi și ale procesului de învățământ); organizarea presupune atât cunoașterea mijloacelor operative, cât și a locului și a rolului precis al fiecărui membru al clasei de elevi în cadrul instituționalizat dat, a capacităților sale de îndeplinire a sarcinilor instructiv-educative. O soluție foarte practică pentru o bună organizare a activităților în clasa de elevi este Regulamentul de Ordine Interioară, care prevede obligațiile instituționale și personale ale membrilor acestei interacțiuni manageriale, disciplina, recompensele și sancțiunile precum și detalierea, până la cele mai mici amănunte, a responsabilităților, a

formelor de activitate, a timpului - pentru echilibrarea optimă a procesului de conducere, în structura actului de organizare, un rol important joacă formularea clară a obiectivelor și motivarea elevilor;

- Comunică informațiile științifice, seturile axiologice sub forma mesajelor, stabilește canalele de comunicare și repertoriile comune. Activitatea educativă implică, de altfel, și un dialog continuu cu elevii, ilustrat prin arta formulării întrebărilor, dar și prin libertatea acordată elevilor în structura răspunsurilor. Dialogul elev-învățător necesită un climat educațional stabil, deschis și constructiv;

- Conduce activitatea desfășurată în clasă, direcționând procesul asimilării, dar și al formării elevilor prin apelul la normativitatea educațională; prin conduita sa psihopedagogică, învățătorul „dirijează”, facilitează elaborarea sentimentelor și ideilor comune;

- Coordonează în întregul lor activitățile instructiv-educative ale clasei, urmărind în permanență realizarea unei sincronizări între obiectivele individuale și cele comune, evitând suprapunerile ori risipa și contribuind la întărirea solidarității grupului. Coordonarea se realizează în procesul didactic nemijlocit. La nivelul managementului clasei de elevi, învățătorul trebuie să manifeste interes față de organizare, întrucât aceasta favorizează și focalizarea pe obiectivele prioritare în limitele unei unități de cerințe, de acțiune grupală și instituțională, cu specificarea clară și precisă a termenelor și a responsabilităților pe intervale de timp controlabile;

- Motivează activitatea elevilor prin formele de întăriri pozitive și negative, utilizează aprecierile verbale și reacțiile nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive; orientează valoric, prin serii de intervenții cu caracter umanist, tendințele negative identificate în conduitele elevilor; încurajează și manifestă solidaritate cu unele momente emoționale ale clasei;

- Îndrumă elevii prin intervenții punctuale adaptate situațiilor apărute, prin sfaturi și recomandări care urmăresc susținerea comportamentelor și reacțiilor elevilor și-i controlează în scopul cunoașterii stadiului de realizare și de performanță a obiectivelor. Controlul are doar un rol reglator și de ajustare a activității și atitudinii elevilor;

- Evaluează măsura în care scopurile și obiectivele propuse într-o etapă managerială au fost atinse prin utilizarea instrumentelor de evaluare sumativă, prin prelucrarea statistică a datelor obținute și prin elaborarea unei sinteze privitoare la aprecierile finale. Judecățile valorice emise vor constitui o bază solidă a procesului de caracterizare a elevilor. Evaluarea de această natură este atât de tip cantitativ, cât și calitativ și reprezintă un fundament psihologic și managerial foarte eficient pentru optimizarea proceselor interacționale din clasa de elevi;

- Consiliază elevii atât în activitățile școlare, cât și în cele extrașcolare și extracurriculare, prin sfaturi ori prin orientarea culturală a acestora. O contribuție deosebită o are intervenția învățătorului în orientarea școlară și profesională, chiar dacă la această vârstă este incipientă, dar și în cazurile de patologie școlară. Consilierea este o relație specială, dezvoltată între cadrul didactic și persoana (elevul) în nevoie, cu scopul declarat de a-l ajuta, căci el este, în primul rând, învățător și, în al doilea rând, manager. Consilierea este doar un instrument de lucru în mână, mintea și inima acestuia pe lângă instrumentele fundamentale care trebuie identificate în demersurile educaționale.

Managementul și controlul clasei vizează nu numai problemele minore care pot apărea într-o clasă, ci și probleme serioase de comportament și disciplină. Pentru rezolvarea acestora un bun manager urmărește: intervenția directă, admonestarea elevilor care creează probleme de disciplină și folosirea tehnicilor interviului.

Un management eficient al situațiilor școlare presupune prezența unor reguli. În acest sens, Kenneth Moore scria: "Elevii au nevoie și vor reguli. Ei vor să știe ce se așteaptă de la ei și de ce. Profesorii care încearcă să evite fixarea unor reguli și a unei structuri vor descoperi adesea că rezultatul este haosul, mai ales când se ocupă de copiii mici."Regulile pot fi impuse de către profesor sau pot fi negociate cu elevii; ele pot funcționa în favoarea profesorului sau îi pot submina autoritatea, obligându-l să recurgă la acte care țin de sfera puterii. Ansamblul regulilor dominante dintr-o clasă caracterizează, în același timp, ceea ce profesorul consideră ca fiind un comportament deziderabil, dar și corelativul negativ al acestuia, comportamentul indezirabil.

”Fiecare clasă trebuie să aibă reguli. Orice clasă are nevoie de câteva reguli, niciuna nu are nevoie de prea multe; prea multe reguli creează confuzii în rândul elevilor și pot deveni imposibil de impus. Câteva reguli bine definite, care să convină atât elevilor cât și profesorului, se vor dovedi ideale”(K.Moore) . Regulile care guvernează situația „normală” dintr- o sală de clasă trebuie să satisfacă următoarele criterii: relevanța, proprietatea de a fi semnificative, pozitivitatea. Pentru a fi relevante, regulile trebuie să evite extremele: să nu fie nici atât de generale încât să nu se potrivească nici unei situații reale, dar nici atât de specifice încât fiecare lecție nouă să reclame alte reguli. Relevanța presupune o anumită ierarhie a regulilor, prezența unei compatibilități între acestea, precum și o relativă flexibilitate în interiorul ierarhiei respective.

Managementul clasei poate fi înțeles ca un ansamblu de strategii și tehnici de gestionare a relației profesor- elev în condițiile date. De asemenea, ar trebui amintit că această gestionare trebuie să posedă întotdeauna valențe educative și că tot ceea ce se întâmplă în această zonă trebuie subordonat educativului.

Un bun manager al clasei trebuie să fie capabil să realizeze schimbări profunde în cultura, climatul și instrucția tuturor copiilor, indiferent de naționalitate, în direcția fundamentării tuturor demersurilor didactice pe principii democratice, să introducă noi strategii instructive care să încurajeze colaborarea, toleranța, sporirea încrederii în forțele proprii și îmbunătățirea performanțelor școlare ale elevilor, să realizeze și să utilizeze în procesul didactic proiecte ale clasei.

În opinia specialiștilor în domeniul educației managementul școlii și al clasei au ca scop încurajarea controlului comportamental la elevi prin promovarea rezultatelor și comportamentelor școlare pozitive. De aceea, rezultatele școlare, eficiența didactică a profesorului și comportamentul elevilor și al profesorilor interacționează direct cu managementul clasei și al școlii. Managementul educațional se caracterizează mai ales prin asigurarea cooperării elevilor în timpul activităților de învățare.

Managementul eficient al problemelor disciplinare se referă la controlul profesorului asupra consecințelor demersului didactic. Componentele unui plan de manager al problemelor disciplinare sunt: recompensarea comportamentului responsabil, corectarea comportamentului iresponsabil și inadecvat, ignorarea, controlul consecvent, mustrări verbale ușoare, așezarea preferențială în bănci etc.

Managementul relațiilor interpersonale se focalizează asupra clasei ca microsistem social. Rolurile și expectațiile cadrului didactic și elevilor construiesc un mediu de învățare. Cu alte cuvinte, cultura școlară a unei instituții educaționale este unică. Cu toate acestea, ea este influențată de cultura comunității în cadrul căreia funcționează, ale cărei obiective educaționale trebuie respectate. Trebuie să existe o legătură strânsă între școală și comunitate, care să fie revizuită și modificată constant în conformitate cu dinamica socială.

ÎN LOC DE CONCLUZII

- Fii un model pentru elevii tăi în gestionarea situațiilor de criză, dezamăgiri și frustrări !
- Fii tu însuși, egal și original !
- Fii consecvent și realist !
- Fii destul de matur ca să admiti că ai greșit și că poți să ceri, uneori, chiar și scuze !
- Fii drept, fără discriminări și favoritisme !
- Fii atent la capcana cuvintelor aspre și critice !
- Fii un bun și activ ascultător al problemelor elevilor tăi !
- Fii mereu organizat în fapte și cuvinte !
- Fii un partener pentru părinții elevilor tăi !

BIBLIOGRAFIE

- Bîrzea, Cezar, ,, Arta și știința educației ”, E.D.P., București, 1995;
Crețu, Carmen, ,, Psihopedagogia succesului”, Polirom, Iași, 1997;
Iucu, Romiță B., ,, Managementul clasei de elevi ”, Polirom, Iași, 2000;
Jinga, Ioan, ,, Conducerea învățământului ”, E.D.P., București, 1993;
Nicola, Ioan, ,, Microsociologia colectivului de elevi”, E.D.P., București, 1974;
Niculescu, Rodica, ,, Să fii un bun manager”, Editura Port, Tulcea, 1994;

STUDIUL PRIVIND SENTIMENTUL MORȚII ÎN POEZIA LUI GEORGE COȘBUC

Prof. Petrișor Raluca Gabriela
Colegiul Tehnic Metalurgic

George Coșbuc este unul dintre poeții reprezentativi pentru literatura Transilvaniei, a cărui originalitate constă în ilustrarea lumii satului ardelean, cu tot specificul ei. În poezia sa, durerea e autentică, precum e autentică bucuria și sănătatea sufletească, fiind văzută dintr-un unghi popular, dintr-o viziune rurală și adeseori folclorică.¹

Poemul „Moartea lui Fulger” rămâne cel mai tipic pentru filosofia poetului în ceea ce privește moartea, Coșbuc ridicându-se la cugetările cele mai înalte. Poetul atacă problemele cele mai grele din câte există: a destinului, a scopului și nimicniciei vieții și, mai ales, problema morții și a înfricoșatei veșnicii, și toate acestea cu aceeași limbă simplă, cu aceleași imagini, cu aceleași cugetări și simțăminte ale poporului român. Când Coșbuc vorbește de nimicnicia vieții, de imensul și negrul pustiu, el nu aleargă la filosofia lui Schopenhauer, nici la poezia lui Leopardi. În filosofia, în poezia, în durerea poporului a găsit Coșbuc elementele care-i trebuiau.²

În acest poem, George Coșbuc adoptă tema morții tânărului războinic despre care se exprimă astfel: „Râdeai de moarte prin băta, / Dar ea te-anvins”.³

Ceea ce într-adevăr surprinde în „Moartea lui Fulger” este puterea de a realiza un spectacol măreț, de doliu universal al unei înhumări. De reținut e faptul că, deși nu se ridică

la o viziune din interior a morții, poetul îi acordă totuși acesteia un anume respect care constă tocmai în renunțarea în a-i pătrunde misterul, în contrast cu bocetul mamei care sfidează moartea, implicând divinitatea, ajungând la revoltă și nu la penitență.

Ritualul înmormântării este descris de poet: colacul de grâu de un an pus pe piept, făclii de ceară, banul pe mâna dreaptă, armele în coșciug, preoții cântând și citind, clopotele, cădelnițarea. Concluzia este că toți oamenii mor: „Și rând pe rând / Ne ducem toți / Credința-i vâl, iubirea vânt / și Viața fum!”.⁴ Despre Fulger, fiul de împărat, se spune: „El nu e mort / Trăiește-n veci, / E numai dus”.⁵ Mamei tânărului i se spune: „Trăiește-ți, doamnă, viața ta! Și-a morții lege n-o căta!”⁶, iar finalul poemului este sentențios: „Nu cerceta aceste legi, / Că ești nebun când le-nțelegi / Din codru rupi o rămurea, / Ce-i pasă codrului de ea / Ce-i pasă unei lumi întregi / De moartea mea!”.⁷ Așadar, sensul liric ultim este inutilitatea reacției personale în fața legilor ireversibile ale universului.⁸

Ultima strofă conține o învățătură creștină: moartea nu poate fi și nici nu trebuie înțeleasă, omul trebuie să aibă puterea sufletească de a se resemna în fața ei. Revenind la locul luptelor ce s-au dat pentru cucerirea redutelor de la Plevna, poetul vede „Unde-a curs fierbinte plumbul”, duhurile ostașilor români căzuți în acele locuri cuprinse de o „pace-ntunecată” (*Pe dealurile Plevnei*) și unde „Soarele-și ascunde fața / Și-ngrozit se-ntoarce norul”.⁹

O invocație poetică urmată de întrbarea retorică conferă morții personificare: „Moarte / Tu aveai cu tine / Tot alaiul spumei tale: / Spune tu, putut-ai, moarte, / Să oprești voinicii-n cale / Să le pui mâniei frâu?”¹⁰ (*De profundis*).

În „Povestea căprarului” apare motivul morții ca jertfă și războinare pentru moartea fratelui căzut pe câmpul de luptă, iar în poezia „O

scrisoare de la Muselim - Selo”, un alt căprar, Nicolae, trimite o scrisoare „măicuței” din sat din partea unui camarad de front, Ion, aflat rănit în spital, dar scrisoarea ajunge după moartea lui Ion, devenit un testament rostit „cu limbă de moarte. În această poezie Coșbuc îmbină ideea de jertfă cu mândria pentru faptele săvârșite. Realismul cu care Coșbuc împletește situația celor de pe câmpul de luptă cu greutatea celor de-acasă sporește forța emoțională a poeziei, ceea ce sporește durerea eroului lui Coșbuc de a nu putea fi înmormântat în pământul țării sale.¹¹

În poezia „Trei, Doamne, și toți trei”, aceeași veste a morții îl lovește crunt pe tatăl a trei copii aflați pe front ale căror vieți sunt secerate în ultimele clipe ale războiului. Durerea tatălui se manifestă în antiteză cu larma obișnuită a străzii și cu parada ostașilor din oraș.

„Moartea lui Gelu” este tot o moarte vitejească. După bătălie, rănit, Gelu rămâne singur în noapte cu calul său, căruia îi încredințează ultimile dorințe: „Jelească-mă apele Cernii / Să-mi bubuie crivățul iernii, / Ca-n taberi al cailor tropot; / Iar veșnicul apelor șopot / Să-mi pară ca-n ceasul vecernii / O rugă de clopot”.¹² Murind, eroul promite că se va scula din mormânt pentru a apăra țara: „Că-s vii, când e vorba de țară / Și morții-n morminte”.¹³

Același îndemn al trăirii cu demnitate apare și în „Decebal către popor”, poezie în care moartea apare ca o datorie de onoare, căci „...nu-i totuna leu să mori / Ori cânelnănțuit”.¹⁴

Aceste poezii relevă concepția lui George Coșbuc despre cele două momente esențiale din viața omului: viața și moartea, din care transpare faptul că viața este un dar divin, că ea trebuie trăită cu maximă intensitate, iar moartea trebuie privită ca un final firesc al vieții.

Bibliografie:

Opere:

Coșbuc, George, *Poezii*, Ed. Albatros, București, 1987;

Studii critice:

Călinescu, George, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Ed. A II-a, revăzută și adăugită, Ed. Minerva, București, 1982;

Lovinescu, Eugen, *Istoria literaturii române contemporane*, București, 1928;

Bălan, Ion Dodu, G. Coșbuc și M. Eminescu, în rev. *Limba și literatura română*, anul XV, nr. 4, Ed. Societatea de Științe Filologice, București, 1986;

Firan, Florea, Popa, Constantin, *Coșbuc & Goga. Antologie comentată*, Ed. Scrisul românesc, Craiova, 2007.

---

1 Ion Dodu Bălan, G. Coșbuc și M. Eminescu, în rev. *Limba și literatura română*, anul XV, nr. 4, Ed. Societatea de Științe Filologice, București, 1986, p. 39

2 Florea Firan, Constantin Popa, *Coșbuc & Goga. Antologie comentată*, Ed. Scrisul românesc, Craiova, 2007, p. 63

3 George Coșbuc, *Poezii*, Ed. Albatros, București, 1987, p. 68

4 *Ibidem*, p. 70

5 *Ibidem*, p. 71

6 *Ibidem*, p. 71

7 *Ibidem*, p. 73

8 George, Călinescu, *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Ed. A II-a, revăzută și adăugită, Ed. Minerva, București, 1982, p. 590

9 George Coșbuc, *op. cit.*, p. 226

10 *Ibidem*, p. 226

11 Florea Firan, Constantin Popa, *op. cit.*, p. 93

12 George Coșbuc, *op. cit.*, p. 179

13 *Ibidem*, p. 180

14 *Ibidem*, p. 131

PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT CA RELAȚIE PREDARE- ÎNVĂȚARE- EVALUARE

Nicolae Mariana

Școala Gimnazială Urzica, Olt

Transformările actuale din domeniul învățământului impun un nou concept de instruire a cadrelor didactice, scopul căruia este formarea unor profesioniști de o înaltă cultură pedagogică. Vocația, talentul, abilitățile, fiind descoperite, valorificate și dezvoltate pe parcursul anilor de studii la facultate, constituie baza tehnologiei și măiestriei pedagogice.

În contextul reformei educaționale din țara noastră, cunoștințele, mai exact, conținuturile instructiv-educative, nu mai sunt elementul central al activităților de proiectare didactică la macronivel. Din dorința de a asigura, atât pe planul discursului teoretic, cât și pe cel al praxisului educațional, o reală și o semnificativă deplasare de accent de pe dimensiunea informativă pe cea formativă a procesului de învățământ, actuala abordare curriculară nu mai centrează acțiunea educațională pe conținuturi, ci pe formarea de competențe educaționale complexe. În contextul educațional actual, „a ști” nu mai este un scop în sine, ci un factor intermediar care asigură premisele pentru „a ști să faci”, „a ști să fii” și „a ști să devii”.

Sistemul de învățământ este componenta principală a sistemului instituțional al educației, cuprinzând instituțiile specifice, care realizează scopurile învățământului (vezi Legea învățământului art. 3, 4), printr-un management axat pe coordonarea influențelor pedagogice formale și nonformale.

Predarea, învățarea, evaluarea sunt funcțiile, laturile esențiale ale procesului de învățământ, dar didactica modernă insistă mai ales pe perfecționarea relațiilor complexe între ele, având în vedere caracteristicile noi ale acestuia, cerințele noului curriculum, necesitatea abordării sale sistemice. Procesul de învățământ este un proces de proiectare-desfășurare-evaluare a activității didactice ; proiectarea didactică are semnificația unei prognoze pe baza unei analize diagnostice a condițiilor prealabile ale activității didactice.

Proiectarea activității didactice este, deci, un demers de anticipare a obiectivelor, conținuturilor, metodelor și mijloacelor de învățare, a instrumentelor de evaluare și a relațiilor ce se stabilesc între toate aceste elemente în contextul unei modalități specifice de organizare a activității didactice (lecție, excursie didactică etc).

Pentru a se finaliza cu rezultatele expectate, procesul de instruire trebuie coordonat optimal, intra și interstructural.

Nu e nouă și nu e rară ideea potrivit căreia nu devii un profesor mai bun dacă înveți un curs de pedagogie, dacă-ți însușești cu meticulozitate, de exemplu, teoria pedagogică referitoare la conceperea și desfășurarea unei activități didactice.

Și nu e nici falsă, după cum nu e nici adevărată în totalitate. E „un fel” de adevăr spus pe jumătate ; Em. Planchard spune celor care cred că secretul întregii pedagogii este talentul, că rostul științei pedagogice este „de a completa lacunele instinctului”. E adevărat, după un curs de pedagogie nu devii cu necesitate un profesor mai bun; și nu devii nici după două cursuri, nici după trei etc. (și am putea aduce astfel cunoscuta aporie a „grămezii” în domeniul pedagogiei!).

Totul sau aproape totul depinde de arta profesorului de a-și pune în valoare cuvântul și gestul, de a se pune în valoare pe sine prin tot ceea ce face, prin tot ce oferă elevilor săi, o artă care nu e în întregime înăscută, ci în mare parte rodul unei munci pasionate și al voinței de a fi profesor, adică un model.

Complexitatea esenței procesului de învățământ impune și o analiză de detaliu a principalelor sale trăsături, care explică mecanismul, procesul, acțiunile proiectate și realizate, conținuturile selectate, strategiile alese, criteriile și modurile de evaluare, direcțiile conducerii, relaționarea factorilor implicați, structurarea în timp, optimizarea sistemului.

Pregătirea unei activități didactice nu înseamnă aplicarea unui „tipar”, a unei scheme prestabilite la un conținut anume ; proiectarea activității didactice înseamnă anticipare, deci reflecție prealabilă

asupra a ceea ce ar fi de dorit să se întâmple, imaginarea unui scenariu al activității. Dar imaginația profesorului nu se va opri aici; a desfășura o lecție nu înseamnă „a răstigni” realitatea pentru a intra „procustian” în proiectul realizat în prealabil, ci a crea situații autentice de învățare, a te desfășura în prezentul activității, nu în trecutul proiectării ei. Cu atât mai mult este utilă practicianului viziunea integratoare asupra procesului de învățământ, cu cât efectele formării, instruirii-educării reflectă cauzele multiple și eficiența sa este dată de raportul dintre rezultate și modul de antrenare a elementelor componente, găsirea celor mai bune utilizări, precizări a obiectivelor, resurselor strategiilor, organizării, evaluării, reglării.

BIBLIOGRAFIE

1. LEGEA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI- ART. 3, 4.
2. EMILE PLANCHARD- THEORIE ET PRATIQUE DES TESTS (1972)

COMUNICAREA INFORMALĂ DE LA NIVELUL UNEI ORGANIZAȚII ȘCOLARE ȘI INFLUENȚA ASUPRA PROCESULUI MANAGERIAL

Prof. înv. Primar Broboană Mihaela
Școala Gimnazială Vădăstrița

Comunicarea reprezintă un proces esențial de menținere a legăturilor interumane, care stă la baza organizării sociale.

Majoritatea vorbitorilor percep cuvântul comunicare ca pe un schimb de mesaje, fapte, idei, impresii, între două sau mai multe persoane.

Conceptului de comunicare nu i s-a stabilit încă o definiție unică, încercarea de a găsi o definiție universal valabilă fiind aproape imposibilă.

Scopul comunicării este cel de informare, motivare, convingere, instruire, încurajare.

Obiectivul comunicării este cel al creării unei modalități prin care mesajele să fie receptate (auzite, citite), înțelese, acceptate.

Comunicarea este un proces complex care, din unghiul științei comunicării, dispune de patru componente fundamentale:

- Emițătorul,
- Canalul,
- Informația,
- Receptorul.

Emițătorul (sursa) inițiază procesul de comunicare prin stabilirea primului transfer de informație. Emițătorul transformă (codifică) mesajul în semnale specifice pentru a putea fi transferat .

Canalul sau media reprezintă calea (mijlocul, suportul) de transportare și distribuire a informației. Canalul de comunicare poate fi

compus. În cazul comunicării orale “față în față”, între două sau mai multe persoane, sunt activate canalele vocale, auditive, vizuale. Informația reprezintă mesajul, știrea, ideea, emoția, sentimentul trimis pe canal de către emițător, pentru a fi primit de către receptor.

Receptorul primește, decodifică și interpretează (conform percepțiilor proprii) mesajul. Decodificarea este puternic influențată de modalitatea de interpretare. Receptorul închide bucla procesului de comunicare (trimite feedback) prin transmiterea rezultatului procesului de interpretare, devenind emițător.

În foarte multe situații, procesul comunicării este confundat cu stabilirea transferului de informație. În aceste situații receptorul devine o țintă, care recepționează (percepe) sau nu mesajul.

Un exemplu este expresia următoare: “I-am spus, deci i-am comunicat.” Emițătorul trebuie să găsească o cale prin care să transforme ținta în receptor. Transformarea receptorului în emițător, indică faptul că procesul comunicării este complet.

Comunicarea interumană este însă mult mai complexă, canalele de transmisie și respectiv, informațiile, fiind de fapt multiple (cuvinte, ton, intonație, emoții, gesturi, gânduri, etc.) Rolurile între emițător și receptor se schimbă

permanent, fluxul de informații funcționând, de fapt, în ambele sensuri, fiecare utilizând canale multiple pentru a transmite mesaje intercorelate și formulate în coduri diferite.

Comunicarea organizațională are rolul de procesare a informațiilor și mesajelor în vederea realizării obiectivelor individuale și comune ale angajaților organizației respective, care trebuie:

- să informeze;
- să armonizeze dinamica schimbărilor;
- să antreneze resursele umane în procesele din instituție;
- să creeze un climat plăcut de lucru ;
- să faciliteze lucrul în echipe ;
- să promoveze imaginea și perspectivele instituției ;
- să dezvolte identitatea unei instituții.

În funcție de natura simbolurilor utilizate, comunicarea poate fi: comunicare verbală și comunicare nonverbală, iar după gradul de oficializare, comunicarea se clasifică în: comunicare formală și comunicare informală.

Comunicarea formală

Comunicarea este formală atunci când mesajele sunt transmise pe canale prestabilite. Atunci când informațiile circulă prin canale ce nu se înscriu în sfera relațiilor de subordonare, este vorba despre comunicare informală. Comunicarea de sus în jos este inițiată de manageri (care de cele mai multe ori sunt de formație tehnică și nu se preocupă de aspectele legate de comunicare și de modul în care circulă informațiile) și este îndreptată către nivelurile subordonate. De obicei, este folosită pentru transmiterea de dispoziții și directive, pentru explicarea regulamentelor și practicilor specifice organizațiilor, ca și pentru delimitarea responsabilităților salariaților.

În organizațiile eficiente comunicarea formală de sus în jos are ca scop și motivarea angajaților ca și punerea lor periodică la curent cu politica, scopurile și strategia aleasă de organizație. Ideea de periodicitate este de maximă importanță pentru că asigură o anumită permanență și fluiditate a comunicării. Din nefericire, în cadrul organizațiilor în tranziție, chiar și comunicarea de sus în jos suferă sincope, ea îndreptându-se preferențial spre anumiți salariați (care au responsabilități considerate prioritare sau care, dimpotrivă, au un anumit nivel de incompetență). Mai mult decât atât, ea nu are loc decât atunci când managerul consideră că are de transmis ordine

și directive subordonaților, fără a se preocupa de informarea acestora cu privire la deciziile luate de eșaloanele de conducere cu privire la activitățile, politica și strategiile organizației. Comunicarea de sus în jos trebuie folosită cu prudență pentru că prezintă pericolul desprinderii managerilor de realitățile din organizație, din cauza lipsei de feedback. Din acest motiv, comunicarea de sus în jos trebuie să fie completată de comunicarea de jos în sus, care are ca emițători salariații și ca destinatari pe manageri. Angajații își comunică în acest mod părerile și măsura în care au înțeles comunicarea de sus în jos, fapt ce are rolul de a dezamorsa tensiunile emoționale și de a crea sentimentul de valoare personală. În acest sens, receptorul (managerul) trebuie să cântărească foarte atent informațiile primite pe această cale, pentru că tendința firească a subordonaților este de a filtra foarte puternic conținutul mesajului pentru a apărea într-o lumină cât mai favorabilă în fața șefilor. În plus, în cazurile cele mai rele, poate apărea fenomenul dezinformării intenționate. Pentru a contracara toate aceste posibile efecte managerii trebuie să promoveze un flux comunicațional constant care să favorizeze crearea unei culturi organizaționale flexibile, centrată pe sentimentul valorii personale a salariaților și pe cel al apartenenței acestora la valorile și normele organizației. Un alt palier al comunicării formale îl constituie comunicarea pe orizontală, ce se realizează fie între managerii aflați pe poziții similare în interiorul organizației, fie între alte persoane din cadrul diverselor departamente. În general, acest tip de comunicare are rolul de a realiza coordonarea activităților dintre departamente, mai ales dacă acestea sunt interdependente. În ceea ce privește comunicarea orizontală (în cazul fericit în care aceasta există și nu este numai simulată), este constant trecută cu vederea ideea transmiterii concluziilor la care s-a ajuns în urma discuțiilor purtate de șefii de departamente. În plus, comunicarea între departamente este, de obicei, mediată (pe cale formală), aproape în exclusivitate de manageri. Acestea sunt greșeli grave care provin din ignorarea faptului că salariații sunt de fapt purtătorii valorilor organizației în exterior. Insuficiența comunicării formale nu are ca efect numai slaba coordonare a activităților interne și lipsa de eficiență la nivel global, ci și crearea

unei imagini negative a organizației în exterior. Acest lucru este cauzat de faptul că, fiind greșit sau insuficient informați asupra scopurilor, politicii și valorilor pe care organizația dorește să le promoveze în exterior, salariații nu se pot constitui în transmițători ai acestora.

Comunicarea informală se poate defini drept schimbul de informații care are loc în afara canalelor de comunicare oficiale. Comunicarea informală se desfășoară în general prin canale create spontan. Acestea apar și există în mod necontrolat, se modifică permanent și operează la toate nivelurile. Se poate spune că merg în paralel cu canalele de comunicare formale, mai ales dacă acestea din urmă sunt ineficiente sau dacă informația care ajunge pe această cale este săracă. Este din nou important de subliniat faptul că direcțiile formale de comunicare trebuie să funcționeze fără greș pentru ca informația circule oricum. Însă, dacă ea este mediată de canalele neformale de comunicare, există pericolul ca informația să se transforme în zvon sau în bârfă ceea ce nu este de dorit nici pentru mediul intern de lucru, nici pentru funcționarea de ansamblu a organizației.

Ceea ce trebuie avut în mod special în vedere este că aceste canale nu pot fi nici interzise, nici desființate. Pentru buna funcționare a organizației ele trebuie pe de o parte contracarate de informațiile transmise prin intermediul canalelor oficiale, iar pe de altă parte trebuie încurajate pentru că oferă un feedback optim. Este evident că și canalele de comunicare formală de jos în sus sunt purtătoare de feedback. Aceasta însă are o altă natură, oferind date despre activitatea organizației, despre eficiența sau lipsa de eficiență a acesteia, despre rezultatele obținute în urma adoptării unei noi strategii etc. Salariatul oferă un feedback „profesional”, omul și satisfacțiile sau frustrările sale nefiind incluse în această ecuație. Dimpotrivă, canalele neformale au cel mai activ rol, mai ales în situații de re-proiectare a organizației. Managerii trebuie să le folosească pentru a cunoaște și a putea

contracara zvonurile nerezale și dăunătoare pentru activitatea organizației.

Comunicarea informală oferă un dublu avantaj: pe de o parte ea are o valoare utilitară pentru organizație, contribuind la fluidizarea contactelor între salariați, iar pe de altă parte are un rol terapeutic. Detaliind puțin, contactele de tip informal sunt cele care asigură în modul cel mai eficient legătura dintre salariații aceluiași departament sau între departamente diferite. Comunicarea informală în acest caz merge în paralel cu unele canale transversale de comunicare, îndepărtându-se însă de circuitele complexe și lente ale comunicării formale. Salariatul va căuta informația de care are nevoie acolo unde știe că o poate găsi, fără a apela la rețelele formale pentru a ajunge la interlocutorul potrivit, care nu este întotdeauna același cu cel stabilit de organigramă. Comunicarea neformală permite deci, în același timp exploatarea ocaziilor de comunicare eficientă care se pot ivi și evitarea unor anumite riscuri legate de incompatibilitatea dintre organigramă și situația de fapt din organizație. Acest tip de comunicare se asociază cel mai bine cu o politică managerială care încurajează inițiativa și autonomia, lărgind spațiul de joc al fiecărui actor al organizației. Promovarea comunicării informale reduce riscurile legate de conflictele de muncă, de greve, de fenomene de tipul contraputerii, generate, de obicei, de excesul de formalism. În concluzie, pentru a funcționa eficient, comunicarea organizațională trebuie să acopere atât registrul formal, cât și pe cel informal. Dacă informalul este încurajat, el poate deveni sursă de inovație pentru formal, lucru foarte profitabil mai ales în momente de restructurare a organizației. Invers, promovarea exclusivă a comunicării formale va avea ca efect dezordinea, dezorganizarea, imposibilitatea formulării de obiective pe termen lung. În aceste condiții, trebuie în primul rând create cadre formale de comunicare, suficient de suple însă, pentru a putea permite fluxurile informale purtătoare de feedback și de noutate.

JOCUL DIDACTIC LA CLASA PREGĂTITOARE

Profesor înv. primar CLEȘCU VALERIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VĂDĂSTRIȚA, JUDEȚUL OLT

Activitățile interdisciplinare au pronunțate valențe formative. Ele contribuie la dezvoltarea intelectuală, socială, emoțională, fizică și estetică a copilului, cultivă încrederea în forțele proprii și spiritul de competiție. Între aceste activități, un loc aparte îl ocupă jocul didactic, cea mai sigură cale de acces spre sufletul copilului, spre minunata lui lume de gânduri și vise. Jocul didactic interdisciplinar este o activitate în care se îmbină sarcini didactice din domenii de cunoaștere diverse, într-o structură unitară, axată pe învățare. El imprimă activității didactice un caracter dinamic și atrăgător, induce o stare de bucurie și de destindere care previne monotonia și oboseala și fortifică energiile intelectuale și fizice ale elevilor.

Jocurile didactice cu o reușită abordare interdisciplinară fac parte din categoria metodelor active de predare-învățare și sunt jocuri de rol, jocuri de socializare și de cunoaștere. Ele se bazează pe simularea unor funcții, relații, activități, fenomene. Prin practicarea lor, elevii devin actori ai vieții sociale pentru care se pregătesc. Punând elevii să relaționeze între ei, jocul de socializare îi activează din punct de vedere cognitiv, afectiv și motric-emoțional, iar interacțiunile dintre participanți dezvoltă autocontrolul conduitelor, comportamentelor și achizițiilor. Jocul de rol evidențiază modul corect sau incorect de comportare în anumite situații și reprezintă o metodă eficientă de formare rapidă și corectă a convingerilor, atitudinilor și comportamentelor.

Descrierea jocului „Ghemul magic”:

- metodă: conversația
- participanți: elevii clasei pregătitoare și doamna învățătoare
- locul desfășurării: pe covorul din clasă
- materiale: un ghem de lână
- inițiator: învățătorul până la familiarizarea copiilor cu regulile jocului, după care se poate ceda inițiativa unui elev
- desfășurare: învățătorul are în mână un ghem de lână colorată pe care îl va oferi/arunca unui copil spunându-i de ce l-a ales pe el, evidențiindu-i o calitate. În continuare ghemul va merge de la un copil la altul, iar elevul care-și alege colegul să-i spună și motivul pentru care a făcut această alegere. La finalul jocului cu toții vor constata că se va forma o adevărată rețea a prieteniei, cu legături puternice.

Joc de energizare și amuzament “ Mima de poveste”:

- metodă: improvizația, jocul de rol
- participanți: elevii clasei pregătitoare și doamna învățătoare
- inițiator: învățătorul
- descriere: inițiatorul alege un personaj dintr-o poveste cunoscută și comunică pe rând copiilor personajul ales, cerându-le să mimeze acțiuni specifice acestuia. Copiii trebuie să recunoască personajul.
- strategii: jocul este individual sau se poate juca în echipă

Bibliografie:

1. Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici, Program de formare continuă de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învățământul primar, suport de curs, 2012.
2. C. Cucoș, Pedagogie, ediția a II-a revăzută și adăugită, Ed. Polirom, Iași, 2006

EXPLOZIA STELARĂ

Prof. înv. primar Tănase Ștefania- Verginica
Școala Gimnazială Vădăstrița, județul Olt

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității, se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme și noi descoperiri.

Materialul necesar pentru aplicarea metodei a fost: o stea mare, cinci stelute mici de culoare galbenă, cinci săgeți roșii, jetoane.

Etapele pe care le-am parcurs:

1. Elevii așezați în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea centrală.
2. Pe cele cinci stelute se scrie câte o întrebare de tipul CE? CINE? UNDE? DE CE? CÂND?, iar cinci elevi din clasă extrag câte o întrebare, după care fiecare își va alege câte trei, patru colegi organizându-se astfel în cinci grupuri. Pentru elaborarea întrebărilor grupurile cooperează.
3. La expirarea timpului, elevii revin în semicerc în jurul steluței mari, iar fiecare grup prezintă întrebările elaborate adresându-le celorlalți. Elevii din celelalte grupe răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.

Se apreciază efortul acestora de a

elabora întrebări corecte, precum și modul de cooperare și interacțiune.

Explozia stelară - „La cireșe”

1. Cine era fratele tatei?
2. Cine era mătușa lui Nică?
3. Cine îl obligă pe tatăl lui Nică să plătească stricăciunea?

1. De ce se duce Nică la moș Vasile?
2. De ce nu coboară din cireș?
3. De cine îi era rușine?

1. Unde era dus vărul Ion?
2. Unde îndesa cireșele?
3. Unde sare din cireș?

1. Ce o întreabă pe mătușa Mărioara?
2. Ce face Nică după ce-și ia rămas bun?
3. Ce pedeapsă primește?

1. Când fură cireșe?
2. Când scapă Nică de mătușa Mărioara?
3. Când este chemat tata la poartă?

În vederea perfecționării continue, atât a personalului didactic, cât și a personalului de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar, Casa Corpului Didactic Olt asigură un înalt nivel de formare prin programe noi, necesare acumulării creditelor profesionale transferabile la intervale consecutive de 5 ani, potrivit legislației. Creditul profesional transferabil este un indicator compozit, care desemnează volumul de muncă necesar unui cursant pentru promovarea cu succes a unei discipline dintr-un program de formare continuă acreditat, precum și importanța profesională a competențelor ce se formează prin parcurgerea unui modul de formare.

1. Management educațional și comunicare instituțională – 22 de credite
2. Educație nonformală – 15 de credite
3. Mentoring în procesul educațional – 30 de credite
4. Informatică și TIC pentru gimnaziu – clasa a V-a – 30 de credite
5. Managementul instruirii diferențiate în școală – 30 de credite
6. Evaluare pentru evoluția în cariera didactică – 30 de credite
7. Profesionalizarea managementului în învățământul preuniversitar - 30 de credite
8. Educația de calitate pentru copiii care provin din medii dezavantajate - 25 de credite
9. Strategii didactice inovative - 25 de credite
10. Managementul dezvoltării durabile în educație 25 de credite

#Didactica (Slatina)
ISSN 2559 - 3218,
ISSN-L 2559 - 3218